

PRESENTACIÓ

Tot i no tenir costum darrerament de publicar números miscel·lanis, l'atzar i la necessitat ens han portat aquest cop a reprendre una tradició que, feia molt de temps, no havíem seguit. L'atzar ha fet que en els fitxers de la revista tinguéssim per primera vegada una sèrie d'articles, de molt diversa temàtica, tots ells amb el vist-i-plau positiu dels comitès de lectura respectius, que hem anat aplegant per motius diversos. En aquesta situació s'hi ha afegit la fallida més o menys notable d'alguns projectes de monogràfics. El cas més estrepitos ha estat el que pensàvem destinar als països de l'Est d'Europa, atesa la dificultat de sincronitzar el temps real dels esdeveniments amb el temps no ja de la reflexió escrita sinó de la seva concreció com a exemplar de la revista. Un conjunt de circumstàncies que, com és prou fàcil d'endevinar, han dibuixat amb força la necessitat de publicar el miscel·lani que ara teniu a les mans.

L'article que primer trobareu l'ha escrit un bon especialista en sociologia de l'educació, Lluís Samper, company durant molts anys del Departament de Sociologia d'aquesta Universitat i que a hores d'ara forma part de la jove Universitat de Lleida. En el seu escrit destaca la importància del concepte de «carrera» en el sentit professional del terme i en mostra la incidència en la trajectòria vital i ocupacional dels docents.

A continuació, comptem amb la col·laboració d'un nom tan reconegut com el de Klaus von Beyme. El tema sobre el qual escriu aquest cop és la unificació alemanya, i ho fa amb un grau de reflexió que manté un alt interès tot i que la vigència de la qüestió pugui fer pensar a més d'un que ens trobem fora de terme. La ciència política augmenta la seva presència, en aquesta ocasió, amb l'article de Gabriel Colomé sobre les característiques sociològiques d'una de les formacions polítiques de l'esquerra catalana mitjançant l'anàlisi dels seus membres més actius en els congressos i les assemblees constituents. L'atractiu de la reflexió és indubtable tant des de la perspectiva del coneixement de quines són les elits polítiques catalanes com des de l'inici d'una reflexió sobre una ideologia actualment qüestionada.

Enric Sanchís apunta en el seu escrit els rerafons que dona suport a les polítiques d'ocupació destinades a combatre l'atur juvenil als països industrialitzats. La revisió dels conceptes de joventut i les especials característiques d'una economia centrada en els mecanismes de mercat són alguns dels trets que acompanyen les seves argumentacions. José Adelantado planteja algunes reflexions sobre les noves orientacions de la disciplina a les presons i arrisca al-

gunes hipòtesis, no per discutibles menys suggeridores. La seva visió d'un control disciplinar que porta al trencament de la solidaritat i a la individualització de les relacions en la comunitat del preses com a reflex d'una disciplina social de més llarg abast i també fortament individualitzadora és, si més no, un argument que no s'ha de menystenir.

El miscel·lani es clou amb l'article de Francesc Quintana, especialista en psicologia social que planteja una reflexió epistemològica i metodològica sobre les ciències socials. Les idees de l'escrit són un bon intent d'apropar-nos a un dels corrents del pensament francès més punyents a l'actualitat, tot i el seu hermetisme. Les ciències amb consciència, com han estat qualificades algunes de les disciplines que s'emparen sota aquest paraigua, sempre han afavorit les reflexions d'aquesta mena. I hom dubta perquè si bé costa acceptar la fallera d'especialització i pragmatisme que tot ho envaeix, hom tampoc no acaba d'entendre el llenguatge crític amb què es plantegen les crítiques que es fan als contraris.

L'equip de direcció